

Носящъ такъвъ коремъ

Що-то ся чуди всѣкъ

Бъчва л' е, ил' челькъ.

Всички, като си ударватъ чашы-тѣ смѣйтъ ся.

Да слави можный Спасъ!

[Голѣма-та врата на дъно-то ся отваря полегка въ всички-та си широчина. Вижда ся на вънъ една голѣма сала обкована въ чърно, освѣтлена отъ нѣколко свѣщи, съ единъ голѣмъ сребъренъ кръсть, на дъно-то. Единъ редъ монаси бѣли и чърны на които ся вижда само очи-тѣ отъ дупкытѣ на качулкы-тѣ имъ, съ кръсть напредъ и съ свѣщъ въ рѣка, влизатъ отъ голѣмѣта врата и пѣйтъ съ жалевъ гласъ.]

De profundis clamavi adъ те, Домине!

[Послѣ тѣ ся нареждатъ мълчешкомъ отъ двѣ-тѣ страни на салата, и стоѣтъ тамъ като статуи, а млади-тѣ дворяни ги гледатъ съ удивленіе.]

МАФФИО.

Що ще рече това?

ЖЕППО, като ся сили да ся засмѣе

Играчка е това. Давамъ си конь-тѣ за една свиня, и име-то си за името Борджія, ако нашитѣ графини не сж ся облекли тѣй за да ны уплашатъ, и ако не намѣримы прѣсното и мягко лице на нѣкоя хубава жена, като повдигнемы случайно нѣкоя си отъ тѣзи качулкы. — Вижде малко. [Той подига смѣешкомъ една качулка и остая вкрамененъ като вижда подъ нея блѣдо-то лице на единъ монахъ който стои неподвижимъ, съ свѣщъ въ рѣка и съ наведены очи. Той пуска качулка-та и ся оттеглява]

— Това захваща да става чудно!

МАФФИО

Не знаѣжъ защо кръвь-та ми ся сиръзява въ жылы-тѣ ми.

МОНАСИ-Тѣ, пѣящи съ высокъ гласъ.

Конкуассабитъ капита илз террамуларумъ!